

Wstęp

Ewangelia Jana jest spoiwem, które łączy ze sobą wszystkie cztery kanoniczne historie opisujące życie Jezusa. Ta Ewangelia, napisana przez ucznia, który był z Jezusem od najwcześniejszych chwil – od momentu Jego chrztu, który pozostał przy Nim i stał pod krzyżem w czasie Jego śmierci, a potem powitał Go na galilejskim wybrzeżu po Jego zmartwychwstaniu, jest pełna uczuć, ale zawiera też w sobie pewien powab. Gdy to wszystko się wydarzyło, Jan był młody. Był podatny na wpływy i entuzjastycznie chciał podzielić się z innymi wszystkim, co uczynił jego Mistrz. Gdy jednak pisał tę Ewangelię, zbliżał się już do końca swojego życia i chciał pozostawić solidne fundamenty w życiu wszystkich, do których mógł dotrzeć. Nie jest to więc spokojna historia, mająca na celu zebranie przyjemnych wspomnień z dawnych lat. Relacja ta ma wzbudzać wiarę oraz zmuszać każdego, kto ją czyta lub jej słucha, do podjęcia decyzji dotyczącej Jezusa Chrystusa.

Pewne motywy szczególnie interesowały Jana i wykorzystał je, by powiązać ze sobą różne wydarzenia z życia Jezusa. Jego zainteresowania są ponadczasowe i przemawiają też do naszego pokolenia.

Celem tego komentarza jest próba podkreślenia akcentów, które zostały położone w tekście przez autora. Dobrze rozumiał on wagę tego, co faktycznie widział (1 J 1,1-4). Jan był też jednak świadomy rzeczywistości leżącej poza fizycznym wzrokiem i zwrócił uwagę także na tę duchową rzeczywistość. Nie przedstawia on historii jako pustego, mechanicznego biegu zdarzeń, ale też nie zmienia jej, by pasowała do teologii. Przeplata je ze sobą w realistyczny sposób.

Komentarz ten będzie starał się podążać za tym, co interesowało Jana i o czym pisał, a także połączyć to z tematami, które dzisiaj zwracają naszą uwagę. Pozwolimy na to, by nasze zainteresowania szły w kierunku nadanym przez Jana. To ujęcie wiąże ze sobą różne podejścia – czasami Ewangelia ta omawiana jest tematycznie, czasami werset po wersecie, czasami przedstawione zostaną tabelki – zawsze jednak przyświeca temu ten sam cel, który miał Jan: „Abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga, i abyście wierząc, mieli żywot w imieniu jego” (J 20,31).

SPOJRZYJ NA WYDARZENIA

Zanim zaczniesz skupiać się na szczegółach jakiegokolwiek sekcji Ewangelii Jana, żebyś mógł badać pojedynczą scenę, konieczne jest najpierw spojrzenie na całą Ewangelię. Patrząc na układ materiału w Ewangelii Jana, powinieneś zwracać uwagę na kilka czynników. Czy dane wydarzenie ma miejsce w Galilei (Kafarnaum), czy w Judei (Jerozolima)? Czy ma to miejsce na początku służby Jezusa, czy pod jej koniec (albo gdzieś pośrodku)? Czy nauczanie ma formę polemiki, mowy, cudu (znaku), czy prywatnego nauczania danej osoby lub uczniów?

Ewangelia Jana

Prolog	J 1,1nn.
Słowo ciałem się stało	
Chrzest	
(Brak opisu konkretnego kuszenia)	
Pierwszy znak	J 2,1nn.
Zamiana wody w wino	
W Kanie, w Galilei	
Pierwsza Pascha	J 2,13nn.
Oczyszczenie świątyni	
Drugi znak	J 4,46nn.
Jezus uzdrawia syna urzędnika	
W Kafarnaum, w Galilei	
Druga Pascha (?)	J 5,1

Trzeci znak	J 5,2nn.
Uzdrowienie przy sadzawce Betezda	
W Jerozolimie	
Polemika z faryzeuszami	
Czwarty znak / Trzecia Pascha	J 6,1-15
Nakarmienie 5000	
Czas Paschy	
Piąty znak	6,16-24
Chodzenie po wodzie	
Jezus na Świącie Namiotów	7,2-13
Szósty znak	J 9,1-41
Uzdrowienie ślepego	
Siódmy znak	J 11,1nn.
Wskreszenie Łazarza	
Czwarta Pascha	J 12,1nn.
Mowy pożegnalne	J 14-17
Proces i ukrzyżowanie	J 18-19
Zmartwychwstanie	J 20
Epilog	J 21